

frivillig Sag, men at den, naar Generalforsamlingen har besluttet den, bliver en tvungen Sag for Alle, den eneste Maade, hvorpaa den kan gjenneføres. Jeg tror derfor, at det vil være til stor Nytte, om vi kunne faae en saadan Hypothekbank stabt her i Landet, som kunde samle alle Kreditforeningerne, og som kunde fremtvinge ensartede Bestemmelser for alle Kreditforeninger, og kan stabe et Papir, der kan fremtræde i tilstrækkelig Mængde for at faae Betydning paa fremmede Markeder. Saa meget mere vil jeg ønske, at der kan komme Noget ud af den Sag, som vi ikke alene der ved sikke os, at vi komme saa høit i Kurs med vore Papirer som muligt til enhver Tid efter Konjunkturerne, men fordi man vil ogsaa komme til at staa som en mere betydningsfuld Magt overfor selve Børsen. Naar den omtalte Kreditforening her taler om, at den skal tage Hensyn, ikke til Kreditforeningens Medlemmer, men til Ihændehaverne af Foreningens Kasseobligationer, saa vil jeg tillade mig at erindre om, at der behøves sandelig ikke for Eierne af Kasseobligationerne eller det store Marked nogen Beskyttelse, hverken fra Kreditforeningens Bestyrelses Side eller fra Statsmagtens Side. De forstaa meget godt gjennem Børsen selv at værge om deres Interesser. Jeg skal tillade mig at erindre om en Ting, om et Forhold, der fandt Sted for en halv Snes Aar siden, dengang da den jydsk Kreditforenings Obligationer vare gaaede ned til en Kurs af 78 pCt. — jeg tror næsten til 75 pCt., men det tør jeg ikke sige — men det var i alt Fald omtrent mellem 78 og 80 pCt., og de stode væsentlig lavere end Ostfjernes. Hvorfor de stode saa lavt dengang, er vanskeligt at forstaa, thi den jydsk Kreditforening har altid været fuldt saa godt administreret som nogen af de andre, den kan staa fuldt ved Siden af dem, den er baade solidt og sundt bestyret, og det har ogsaa viist sig i dens Obligationers Kurs, der efterhaanden er naaet op i Hvide med de andre. Det er naaet ved dens egne Anstrengelser, tilrods for Børsen, idet de jydsk Jordbrugere tvang Bestyrelsen til at lade deres Obligationer trykke paa forskjellige Sprog, hvorved de havde vundet et sikkrere Marked i Udlandet. Dengang Obligationerne stode saa lavt, var det naturligt, at Bestyrelsen for den jydsk Kreditforening tænkte paa at benytte dette Forhold til Fordel for Kreditforeningens Medlemmer, og i Stedet for at lade de Obligationer, der statutmæssigt hvert Aar skulde tilintetgøres, udtrække ved Lodtrækning og betale dem til pari, opkjøbte den saa paa Markedet saa mange Obliga-

tioner, der hvert Aar skulde tilintetgøres, til en lav Pris og tjente altfaa for Kreditforeningen disse 15—20—25 pCt., der kunde tjenes. Men hvad gjorde saa Børsen? Om det skete officielt, ved jeg ikke, men Bestyrelsen blev truet med, at jydsk Kreditforeningsobligationer ikke vilde blive noterede paa Kjøbenhavns Børs, naar de ikke lode være med at opkjøbe selv, hvad de havde Brug for, uagtet der ikke stod det Mindste i Statuterne om, hvor vidt den Del af Obligationerne, der aarlig skulde tilintetgøres, skulde udtrækkes ved Lodtrækning eller opkjøbes; men Bestyrelsen blev som sagt truet med, at Obligationerne vilde blive flettede paa Biserne, naar den foretog en for Foreningens Medlemmer saa nyttig Foranstaltning, som den at opkjøbe disse Obligationer til lav Kurs. Nu staa de høit, over Pari, og nu sætter man ikke mere Pris paa, at de Obligationer, der skulle tilintetgøres, blive udtrukne. Men nu lægges der i hvert Tilfælde de Medlemmer, der ville afdrage større Dele af deres Laan, væsentlige Hindringer i Veien for at gjøre det, i det Mindste bliver det ikke tilladt dem at faae det Antal Obligationer, som svare til det Beløb, som de ønske at indbetale som Afdrag, udtrukne ved Lodtrækning, nei, de maa indkjøbe dem til fuld Pris, og nu staa de over Pari. Jeg mener nu tydelig nok at have beviist, at Kasseobligationseierne, de, der kjøbe Kreditforeningsobligationer, ere stærke og mægtige nok gjennem Børsen og Børgemarkedet, saa at de ikke behøve nogen Beskyttelse, nei, de, der trænge til Beskyttelse, ere Medlemmerne af Kreditforeningen, og de trænge, som det har viist sig, ogsaa til Beskyttelse overfor deres egen Bestyrelse. Det vilde dog ogsaa være aldeles oprørende, om denne Kreditforenings Bestyrelse skulde finde Støtte hos Regjeringen, hvilket jeg for Resten ikke tror den vil, for en Fremgangsmaade som det, der blev antydet i Forhandlingerne paa sidste Repræsentantskabsmøde. Den høitværdige Finanzminister har paa mangfoldige Maader viist, hvor stor Interesse han nærer for, at det kunde lykkes for Landbrugets, og jeg vil sige ogsaa for Industriens Vedkommende, at faae gennemført en Rentefod, der staa i Forhold til den, der findes i Udlandet, og derfor haaber jeg ogsaa, at han vil stænke sin Støtte til, at vi gennem en Lov som denne kunne paa en fornuftig og hensigtsmæssig Maade faae ordnet Alt, hvad der vedrører Jordbrugets Kreditforhold her i Landet. Og hermed tillader jeg mig at anbefale dette Lovforslag til Thingets Prøvelse.